UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

II. De Duplici purgatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

Ponit, quando procedendum ſit per inquiſitionem. h.d.

PEr inquiſitionem criminale judicium inſtituitur, cùm præcedente diffamatione *a*, ac quaſi denunciante fama, de crimine Iudex inquirit. Conſtitutum eſt enim, ne criminum facilis nimis ſit objectio: ut ſicut ad accuſationem legitima præcedere debet inſcriptio, & *b* denunciationem charitativa monitio: ita & inquiſitionem clamoroſa inſinuatio *c* præcedere debeat.

Confeſſus crimina coram inquiſitore, non poterit confeſſionem ſuam eo prætextu revocare, quod non præceſſerit fama inquiſitionem. h.d.

SI quis *d* tam, poſtquam coram eo, qui contra ipſum ſuper certis criminibus inquiſitor deputatus fuerat, eadem crimina confeſſus fuerit, fruſtra poſtmodum eo prætextu confeſſionem ſuam impugnare contendet, quòd ſuper eiſdem criminibus non fuerit antea diffamatus.

Si judex proceſſerit non excipiente inquiſito de non diffamatione, proceſſus tenebit. h.d.

IDem etiam erit *e*, ſi is, cui contra te commiſſa ſuper certis criminibus fuerit inquiſitio, te præſente, nec quicquam ſuper hoc excipiente, infamiæ inquiſitione omiſſa ad veritatem eorundem criminum inquirendam proceſſerit. Nec enim proceſſum hujuſmodi, eò quòd non fuit de infamia primitùs inquiſitum, ulterius impugnare poteris.

Si crimen opponatur excipiendo, non eſt neceſſaria inſcriptio. h.d.

ACcidit autem interdum, ut alicui nec accuſando, nec denunciando, nec inquirendo, ſed excipiendo crimen opponatur, utputà *f*, cùm quid objicitur, ut quis ab accuſatione, vel teſtificatione repellatur: quo caſu non erit inſcriptio neceſſaria.

Non eſt neceſſaria inſcriptio, ſi crimen objiciatur, ut quis ab officii vel beneficii aſſecutione excludatur: quo tamen caſu ſi poſt confirmationem opponatur, deficiens in probatione punitur pœna extraordinaria. h.d.

SEd *g* an, ſi propterea crimen opponatur, ut quis à promotione officii, vel beneficii aſſecutione excludatur, neceſſaria tunc ſit inſcriptio? Et proditum eſt, ſi ante confirmationem objiciatur, non cogi quenquam inſcribere: quia crimen hoc modo probatum promovendum quidem impedit, non tamen jam promotum dejicit. Poſt confirmationem verò, cùm ſcilicet ordinandus fuerit aliquis, aut etiam conſecrandus, quia & ab obtinendo repellit, & ab obtento dejicit, ad extraordinariam pœnam ſecundùm arbitrium judicis citra vinculum inſcriptionis, ſi defecerit in probando, eſt excipiens aſtringendus.

DE DUPLICI PURGATIONE.

TITULUS II.

Quid ſit purgatio & quotuplex. Et quòd vulgaris purgatio eſt penitus improbata. h.d.

COntingit etiam interdum, ut licet adverſus criminoſum nec accuſator conſiſtat, neque teſtibus, aut propria ſit confeſſione convictus, ita tamen alicujus criminis, vel maculæ publica laborat infamia, quòd ſuper manifeſta ferè nota eidem purgatio ſit indicenda. Eſt autem purgatio, demonſtratio innocentiæ ſuper objecto crimine. Purgationis duæ ſunt ſpecies *h*, Vulgaris ſcilicet, & Canonica. Vulgaris purgatio eſt, quam vulgus vel invenit, vel ſequitur: ut, cùm aquæ frigidæ, vel candentis ferri, vel ſingularis certaminis quis ſubit judicium: quæ cùm Deus in ea tentari videatur, meritò juſſa eſt ſacris Canonibus exulare: licet enim quoſdam ſingulare certamen [illegible] probat hiſtoria, nunquam tamen ut id pro lege [illegible] divina ſanxit authoritas.

Quæ ſit Canonica purgatio. Et quales eſſe debeant compurgatores. h.d.

CAnonica purgatio dicitur, quæ ſacris Canonibus comprobata: ut cùm *a* de crimine infamatus [illegible] ſe non eſſe tali crimine, vel macula inquinatum & [illegible] compurgatorum manus eundem à crimine immunem [illegible] verum credere illum juraſſe, ipſa quoque juramento [illegible] mat. Erunt autem compurgatores hujuſmodi [illegible] tis & opinionis, ut veriſimile ſit, eos amore, [illegible] obtentu pecuniæ non dejerare: neceſſe etiam [illegible] quem purgare intendunt, vitam & mores notos [illegible]

Deficiens in purgatione habetur pro convicto. [illegible] non eſt indicenda purgatio. h. d.

QUicunque *b* verò in Canonica purgatione [illegible] rint, perinde puniendi ſunt, atque ſi de crimine, [illegible] quo diffamati fuerint, legitimè convicti, vel [illegible] fuiſſent: niſi tamen aliud judicantis æquitas [illegible] duxerit. Planè ſuper notorio *c* nulli erit [illegible] purgatio, ſed tantùm condemnationis promulgandæ ſententia: cùm patrati ſceleris evidentia, neque [illegible] clamore indigeat.

Criminum quædam ſolum Deum lædunt, quædam etiam homines. h.d.

CRiminum autem quædam divinæ majeſtatis [illegible] nem continent; quædam verò & hominibus [illegible] mnum irrogant. Quæ Deum principaliter lædunt, [illegible] mè habentur, ſimonia, hæreſis, ſchiſma, apoſtaſia, [illegible] gium, maledicentia, ſacrilegium. Hominibus [illegible] ſionem inferunt, homicidium, adulterium, [illegible] pina, furtum, uſura, falſum, injuriæ: de quibus [illegible] ctiùs, ſed tamen breviter videamus.

DE SIMONIA

TITULUS III.

Quid ſit Simonia, & unde dicta. h.d.

SImonia *d* nihil aliud eſt, quàm ſtudioſa voluntas, ſive cupiditas emendi, vel vendendi ſpiritualia, vel ſpiritualibus annexa. Vel, ſimonia eſt [illegible] vel ſpiritualibus annexæ, cum aliquo temporali [illegible] commutatio. Appellata eſt autem à Simone mago, qui primus hujus deteſtandi ſceleris author fuit.

Simonia aut eſt ſimplex conventionalis, aut realis. Et realis ſubdividitur in realem conventionalem, & realem mentalem. h.d.

SImoniæ duplex eſt ſpecies. Nam aut eſt conventionalis, aut mentalis. Conventionalis eſt, cùm [illegible] quid datum eſt, vel de danda in poſterum [illegible] terceſſerit, & conventio. Mentalis eſt, cùm [illegible] dem interceſſit factum *e*, ſed ſola prava dantis [illegible] pientis mens & intentio concurrit: & propterea [illegible] congruenti vocabulo mentalis appellatur.

Cujuſcunq; muneris receptione Simonia contrahitur. [illegible] latione pecuniæ continetur, quidquid homines habent [illegible]

COntrahitur *f* autem Simonia, non modò cùm pecunia ipſa pro re ſacra datur, aut recipitur, vel [illegible] danda & recipienda tacitè vel expreſſè conventum [illegible] rit: verumetiam cùm dans à lingua, vel obſequio [illegible] entis munus exigit. Cùm enim ſpiritualia [illegible] nus ab omni munere excutere debeat, id [illegible] telligitur, cùm pro divinis rebus non ſolùm pecuniam nullam, ſed nec humanum obſequium, aut [illegible]

a *C. qualiter & quando el. ext. eod.* b *Cap. 2. ext. eod.* c *C. inquiſitionis. §. tertia. verſ. ad hæc. extr. eod.* d *Ca. 1. eod. tit. in 6.* e *C. fin. eo. ti. in 6.* f *C. ſuper his. §. cùm aut. ext. eo. ti.* g *d. c. ſuper his. §. cùm aut. ext. eo. ti.* h *gl. rub. ex. de pur. vulg.*

a *Cap. quotiens. extr. de purg. can. & can.* [illegible] b *C. cùm lex. ubi gl. & c. inter ſolicitudines. extr. de purg. can.* [illegible] c *C. pen. ext. dict. tit.* d *gl. 1. in ſum.* [illegible] e [illegible] *tit.* f *gl. 1. in ſum. 1. q. 1.*